

„Neochotu ke smíření nemůže nic ospravedlnit. Kdo je nemilosrdný k druhým, ukazuje, že sám nepřijal Boží odpuštější milost. Boží odpuštění přitahuje srdce bloudícího k velkému srdci Věčné lásky. Boží soucit zaplavuje nitro hříšníka a šíří se na druhé lidi. Soucit a milosrdenství, které projevil Kristus ve svém životě, se projeví také v životě lidí, kteří přijali jeho milost.“ (COL 251; PM 125)

Otázky k rozhovoru

1. *Kdosi jednou řekl: „Neodpustit je jako pít jed a doufat, že zemře ten druhý.“ Jak rozumíte tomuto výroku?*
2. *Jaký cíl sledoval Josef svým naplánovaným jednáním předtím, než před bratry odhalil svou totožnost? Jak to ovlivnilo jej a jak jeho bratry?*
3. *Josefův sluha se podílel na uskutečnění některých Josefových plánů (například Gn 44,1–12). Jak může naše zkušenost odpuštění ovlivnit naše okolí?*
Gn 44:1-12 „Josef pak přikázal správci svého domu: „Naplň žoky těch mužů potravou, kolik jen budou moci unést, a stříbro každého z nich vlož navrch do jeho žoku. ²Můj kalich, ten stříbrný, vlož navrch do žoku nejmladšího spolu se stříbrem za nakoupené obilí.“ I učinil, jak mu Josef uložil. ³Ráno za svítání byli ti muži propuštěni i se svými osly. ⁴Když vyšli z města a nebyli ještě daleko, řekl Josef správci svého domu: „Pronásleduj ty muže. Až je dostihneš, řekni jim: „Proč jste se za dobro odvděčili zlem? ⁵Což jste nevzáli to, z čeho můj pán pije a čeho používá k věštění? Zle jste se zachovali, že jste to udělali!“ ⁶Když je správce dostihl, řekl jim ta slova. ⁷Odvětili mu: „Proč mluví můj pán taková slova? Tvoji otroci jsou daleci toho, aby udělali něco takového! ⁸Vždyť stříbro, které jsme našli navrchu ve svých žocích, jsme ti přinesli ze země kenaanské zpět. Jak bychom mohli ukrást stříbro nebo zlato z domu tvého pána? ⁹U koho z tvých otroků se to najde, ten ať zemře a my se staneme otroky svého pána!“ ¹⁰Správce souhlasil: „Dobře, ať je po vašem. Ten, u koho se to najde, se stane mým otrokem; vy budete bez viny.“ ¹¹Každý rychle složil svůj žok na zem a rozvázal jej. ¹²Nastala prohlídka; začala nejstarším a skončila u nejmladšího. Kalich se našel v žoku Benjamínově.“
4. *„Bůh vždycky vede své děti tak, jak by si samy přály, kdyby od počátku viděly konec a chápaly velikost záměru, který jako Boží spolupracovníci uskutečňují.“ (DA 224.225; TV 141) Uvažujte o svém vlastním životě v souvislosti s uvedeným citátem. Jak nám pochopení této myšlenky může pomoci v různých zápasech a problémech, se kterými se musíme vyrovnávat?*

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

✦ Texty na tento týden

- Gn 42:7–20; Mt 25:41–46; Gn 42:21–24; Gn 45:1–15; L 23:34; Gn 50:15–21

✦ Základní verš

„Avšak netrapte se teď a nevyčítejte si, že jste mě sem prodali, neboť mě před vámi vyslal Bůh pro zachování života.“ (Gn 45:5)

Muže obvinili ze sexuálního útoku na ženu. Při rekognici na policii ho jednoznačně poznala. A přestože důkazy jeho viny zpochybňovaly, Joana neoblohmě trvala na tom, že je Johnny viníkem.

A tak se Johnny dostal do vězení, kde strávil čtrnáct let za zločin, který nespáchal. Teprve když ho důkaz na základě DNA zbavil viny, pochopila i Joana, že se dopustila hrozného omylu.

Když Johnnyho propustili, chtěla se s ním setkat. Jak se zachová člověk, který si tolik vytrpěl, když se postaví tváří v tvář ženě, která na tak dlouhou dobu zničila jeho život?

Stála v místnosti a čekala na jeho příchod. Když vešel a jejich pohledy se setkaly, Joana se srdceryvně rozplakala.

„Johnny se jen pomalu naklonil, chytil moji ruku, podíval se na mě a řekl: Odpouštím ti. Nemohla jsem tomu uvěřit. Stál přede mnou muž, kterého jsem tak dlouho nenáviděla a přála jsem si jeho smrt. A teď stál přede mnou a mně, která jsem mu tak ublížila, říkal, že mi odpouští. Teprve tehdy jsem začala rozumět, co znamená opravdová milost. A až tehdy jsem začala prožívat uzdravení a skutečný klid.“

Tento týden se budeme věnovat tématu odpuštění a budeme se zajímat o to, co může odpuštění přinést do života člověka.

✦ Osnova lekce:

V této lekci budeme pokračovat v našem uvažování nad příběhem patriarchy Josefa. Zaměříme se zvláště na odpuštění, které do bolavých a rozbitých vztahů přineslo po letech nový pokoj a mír.

- Gn 42:18–20: *Josefova bolestivá zranění z minulosti (neděle)*
- Gn 42:21–24: *Josefova ochota odpustit „neodpuštělné“ (pondělí)*
- Mt 18:28–35: *Ježíšovo podobenství o odpuštění (úterý)*
- L 23:34: *Ježíšův příklad odpuštění (středa)*
- Gn 50:15–21: *Důsledky odpuštění v Josefově životě (čtvrtek)*

NE 8. srpna – Bolestivá zranění z minulosti

Gn 42:18-20 „¹⁸Třetího dne jim Josef řekl: „Toto udělejte a zůstanete naživu. **Bojím se Boha.** ¹⁹Jestliže jste poctiví, zůstane jeden z vás spoután ve vězení; ostatní půjdete a donesete obilí, aby vaše rodiny nehladověly. ²⁰Svého nejmladšího bratra přiveďte ke mně; tak se prokáže pravdivost vašich výpovědí a nezemřete.“ I učinili tak.“

Gn 41:50-52 „⁵⁰Ještě než přišel rok hladu, narodili se Josefovi dva synové, které mu porodila Asenat, dcera Potífery, kněze z Ónu. ⁵¹Prvorozenému dal Josef jméno Manases (to je [Bůh] dal zapomenutí), neboť řekl: „Bůh mi dal zapomenout na všechno mé trápení a na celý dům mého otce.“ ⁵²Druhému dal jméno Efrajim (to je [Bůh] dal plodnost), neboť řekl: „Bůh mě učinil plodným v zemi mého utrpení.“

Gn 42:7-20 „⁷Josef spatřil své bratry a poznal je, ale sám se jim nedal poznat a mluvil s nimi tvrdě. Otázal se jich: „Odkud jste přišli?“ Odvětili: „Z kenaanské země, abychom nakoupili potravu.“ ⁸Ačkoli Josef své bratry poznal, oni ho nepoznali. ⁹Tu si vzpomněl na sny, které se mu o nich zdály. Křikl na ně: „Jste vyzvědači! Přišli jste obhlédnout nechráněná místa země.“ ¹⁰Ohradili se: „Nikoli, pane; tvoji otroci přišli nakoupit potravu. ¹¹Všichni jsme synové jednoho muže, jsme poctiví lidé. Tvoji otroci nikdy nebyli vyzvědači.“ ¹²Ale on trval na svém: „Ne, přišli jste obhlédnout nechráněná místa země.“ ¹³Odvětili: „Tvých otroků bylo dvanáct. Jsme bratři, synové jednoho muže z kenaanské země. Nejmladší je teď u otce a jeden – ten už není.“ ¹⁴Ale Josef stál na svém: „Je to tak, jak jsem řekl. Jste vyzvědači. ¹⁵Takto budete provedeni: Jakože živ je farao, nevyjdete odtud, dokud sem nepřijde váš nejmladší bratr.“

¹⁶Vyšlete jednoho z vás, aby ho přivedl; vy zůstanete v poutech. Tak budou vaše výpovědi ověřeny, mluvíte-li pravdu. Když ne, jakože živ je faraó, jste vyzvědači.“ ¹⁷A vsadil je společně na tři dny do vazby. ¹⁸Třetího dne jim Josef řekl: „Toto uděláte a zůstanete naživu. Bojím se Boha. ¹⁹Jestliže jste poctiví, zůstanete jeden z vás spoután ve vězení; ostatní půjdete a donesete obilí, aby vaše rodiny nehladověly. ²⁰Svého nejmladšího bratra přiveďte ke mně; tak se prokáže pravdivost vašich výpovědí a nezemřete.“ I učinili tak.“

Mt 25:41-46 „⁴¹Potom řekne těm na levici: ‚Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům!‘ ⁴²Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznul jsem, a nedali jste mi pít, ⁴³byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.“ ⁴⁴Tehdy odpoví i oni: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?‘ ⁴⁵On jim odpoví: ‚Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.‘ ⁴⁶A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.““

PO 9. srpna – Příprava na setkání

Gn 42:21-24 „²¹A řekli si navzájem: ‚Jistě jsme se provinili proti svému bratru; viděli jsme jeho tísň, když nás prosil o smilování, ale nevyslyšeli jsme ho. Proto jsme přišli do tísně teď my.‘“ ²²Rúben jim odpověděl: ‚Cožpak jsem vám neříkal, abyste se na tom hochovi neprohřešovali? Neposlechli jste, a teď jsme voláni za jeho krev k odpovědnosti.‘“ ²³Nevěděli, že jim Josef rozumí, neboť s nimi mluvil skrze tlumočníka. ²⁴Josef se od nich odvrátil a zaplakal. Pak se k nim obrátil a mluvil s nimi. Potom z nich vybral Šimeóna a před jejich očima ho spoutal.“

Gn 43:34 „Potom je Josef uctil ze svého stolu; nejvíce ze všech, pětkrát víc než ostatní, však uctil Benjamína. Hodovali s ním a hojně se s ním napili.“

Gn 34:13 „Avšak Jákobovi synové odpověděli Šekemovi a jeho otci Chamórovi lživě. Jednali tak proto, že jejich sestru Dínu poskvrnil.“

Gn 37:31-34 „³¹Tu vzali bratři Josefovou suknici, porazili kozla a suknici namočili v krvi. ³²Tu pestře tkanou suknici pak dali donést otci se vzkazem: ‚Tohle jsme našli. Pozorně si to prosím prohlédni: Je to suknice tvého syna, nebo není?‘“

³³Když si ji prohlédl, zvolal: ‚Suknice mého syna! Sežrala ho divá zvěř! Rozsápán, rozsápán je Josef!‘“ ³⁴I roztrhl Jákob svůj šat, přes bedra přehodil žíněné roucho a truchlil pro syna mnoho dní.“

Gn 45:1-15 „¹Josef se už nemohl ovládnout přede všemi, kdo stáli kolem něho, a křikl: ‚Jděte všichni pryč!‘ Tak u něho nezbývalo nikdo, když se dal poznat svým bratrům. ²Hlasitě se rozplakal. Slyšeli to Egypťané, slyšel to dům faraónův. ³Tu řekl bratrům: ‚Já jsem Josef. Můj otec vskutku ještě žije?‘ Bratři mu však nemohli odpovědět; tak se ho zhržili. ⁴Josef je proto vyzval: ‚Přistupte ke mně.‘ Když přistoupili, řekl jim: ‚Já jsem váš bratr Josef, kterého jste prodali do Egypta. ⁵Avšak netrapte se teď a nevyčítejte si, že jste mě sem prodali, neboť mě před vámi vyslal Bůh pro zachování života. ⁶V zemi trvá po dva roky hlad a ještě pět let nebude orba ani žeh. ⁷Bůh mě poslal před vámi, aby zajistil vaše potomstvo na zemi a aby vás zachoval při životě pro veliké vysvobození. ⁸A tak jste mě sem neposlali vy, ale Bůh. On mě učinil otcem faraónovým, pánem celého jeho domu a vladařem v celé egyptské zemi. ⁹Putujte rychle k otci a řekněte mu: ‚Toto praví tvůj syn Josef: Bůh mě učinil pánem celého Egypta. Nerozpakuj se a sestup ke mně. ¹⁰Budeš bydlit v zemi Gošenu, a tak mi budeš nablízku i se svými syny a vnuky, s bravem a skotem i se vším, co je tvé. ¹¹Postarám se tam o tebe, neboť bude ještě pět let hladu, abys neměl nouzi ani ty ani tvůj dům ani nic z toho, co je tvé. ¹²Vidíte na vlastní oči, i můj bratr Benjamín to vidí, že jsem to já sám, kdo s vámi mluvím. ¹³Povězte otci, jakou vážnost mám v Egyptě, a vše, co jste viděli. Pospěšte si a přiveďte ho sem. ¹⁴Padl svému bratru Benjamínovi kolem krku a rozplakal se a Benjamín plakal na jeho šíji. ¹⁵Políbil také všechny bratry, sklonil se k nim a plakal. Teprve potom se bratři rozhovořili.“

ÚT 10. srpna – Odpuštění jako vědomý čin

Mt 18:28-35 „²⁸Sotva však ten služebník vyšel, potkal jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů; chytil ho za krk a křičel: ‚Zaplat' mi, co jsi dlužen!‘“ ²⁹Jeho spoluslužebník mu padl k nohám a prosil ho: ‚Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to!‘“ ³⁰On však nechtěl, ale šel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí dluh. ³¹Když jeho spoluslužebníci viděli, co se přihodilo, velice se zarmoutili; šli a oznámili svému pánu všechno, co se stalo. ³²Tu ho pán zavolal a řekl mu: ‚Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; ³³ne měl ses také ty smilovat nad svým spoluslužebníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?‘“ ³⁴A rozhněval se jeho pán a dal ho do vězení, dokud nezaplatí celý dluh. – ³⁵Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru.“

Mt 18:21-27 „²¹Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: ‚Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?‘“ ²²Ježíš mu odpověděl: ‚Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.‘“ ²³„S královstvím nebeským je to tak, jako když se jeden král rozhodl vyžádat účty od svých služebníků. ²⁴Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který mu byl dlužen mnoho tisíc hřiven. ²⁵Protože mu je nemohl vrátit, rozkázal ho pán prodat i s ženou a dětmi a se vším, co měl, a nahradit ztrátu. ²⁶Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenu prosil: ‚Měj se mnou strpení, a všechno ti vrátím!‘“ ²⁷Pán se ustrnul nad oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odpustil.“

R 4:7.8 „⁷Blaze těm, jimž jsou odpuštěny nepravosti a jejich hříchy přikryty. ⁸Blaze tomu, jemuž Hospodin nepočítá hřích.““

ST 11. srpna – Odpuštění v praxi

L 23:34 „Ježíš řekl: ‚Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.‘“ O jeho šaty se rozdělili losem.“

L 6:28 „Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují.“

Mt 5:44.45 „⁴⁴Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, ⁴⁵abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.“

Mk 10:27 „Ježíš na ně pohledl a řekl: ‚U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; vždyť u Boha je možné všechno.‘“

ČT 12. srpna – Pokoj jako ovoce odpuštění

Gn 50:15-21 „¹⁵Když si Josefovi bratři uvědomili, že jejich otec je mrtev, řekli si: ‚Jen aby na nás Josef nezanevřel a neoplatil nám všechno zlo, kterého jsme se na něm dopustili.‘“ ¹⁶Proto mu vzkázali: ‚Tvůj otec před smrtí přikázal: ¹⁷Josefovi řekněte toto: ‚Ach, odpusť prosím svým bratrům přestoupení a hřích, neboť se na tobě dopustili zlého činu. Odpusť prosím služebníkům Boha tvého otce to přestoupení.‘“ Josef se nad jejich vzkazem rozplakal. ¹⁸Pak přišli bratři sami, padli před ním a řekli: ‚Tu jsme, měj nás za otroky!‘“ ¹⁹Josef jim však odpověděl: ‚Nebojte se. Což jsem Bůh? ²⁰Vy jste proti mně zamýšleli zlo, Bůh však zamýšlel dobro; tím, co se stalo, jak dnes vidíme, zachoval našimu četnému lidu. ²¹Nebojte se už tedy; postarám se o vás i o vaše děti.‘“ Tak je těšil a promlouval jim k srdci.“

Gn 47:28 „Jákob žil v egyptské zemi ještě sedmáct let; všech let Jákobova života bylo sto čtyřicet sedm.“

PÁ 13. srpna – Podněty k zamýšlení

„Josef byl pro svoji zásadnost falešně osočen a uvržen do vězení. Podobně Kristus byl kvůli své spravedlnosti opovržen a odmítnut, neboť jeho sebezapíravý život odsuzoval hřích. A ačkoli se neprovinil žádným zlem, byl na základě svědectví falešných svědků odsouzen. Josefova trpělivost uprostřed nespravedlnosti, jeho pohotovost odpustit a šlechetná shovívavost vůči jeho krutým bratrům představují Spasitelovu trpělivou vytrvalost tváří v tvář zášti a tupení bezbožných lidí i jeho odpuštění všem, kdo k němu přijdou s vyznáním svých hříchů a prosbou o odpuštění.“ (PP 239.240; NUD 113)